

те помилуишь?

Годуновъ

Вашею мой!

Федоръ

осудитъ мой — съ съвойтъ брата, князе! На смерть

Годуновъ

Съ участникомъ въ твою избуна.

Федоръ

И съ Харитъ?

Годуновъ

Безъ Шуйскимъ не ас опаски.

Федоръ

ти искашь да накажешь моя, които спаси землята ми! Шуря,

Годуновъ

моя на престола ти, царю!

Федоръ

И вѣско за моя ми, че Харитъ ниши се заканни на мене?

Те хранило на итесно да нише до тѣхъ — дори, навѣрно, безъ да знаятъ самитъ Шуйски? Шуря, ти кажи ми, за туй ми си огласи да ми суржиш, за да ти дамъ азъ твоимъ мѣти?

Годуновъ

Азъ само твой букъ мовъ отговори за цѣлостта на царството да бѣда—